

N:o 58.

Ank. till Riksd. kansli den 7 maj 1907, kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående dels ändrad lydelse af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, dels ock upphäfvande af § 47 i samma förordning.

Uti en den 26 nästlidne april dagtecknad proposition, n:o 171, hvilken af båda kamrarna blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående dels ändrad lydelse af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, dels ock upphäfvande af § 47 i samma förordning.

Häri genom förordnas

dels att § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm skall erhålla följande ändrade lydelse:

Sedan i nu stadgad ordning utgifts- och inkomststat blifvit af stadsfullmäktige fastställd samt uttaxering af vissa belopp för särskilda be-

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 7 Saml. 53 Häft. (N:o 58).

hof beslutats, gifve stadsfullmäktige öfverståthållarämbetet del däraf, hvarefter bemälda ämbete låter genom sin afdelning för uppbördsärenden debiteringen enligt senaste bevillningstaxeringslängd förrätta äfvensom, där ej stadsfullmäktige genom beslut, som af öfverståthållarämbetet godkännes, annorlunda förordnat, uppbörden i sammanhang med den af utskylderna till Kungl. Maj:t och kronan verkställa.

De utskylder till staden, hvilka icke blifvit inom föreskrifven tid erlagda, låter vederbörande uppbördsman i laga ordning uttaga. Vid indrifvandet af sådana medel må därutöfver hos den restskyldige såsom ersättning för utsökningskostnaden uttagas tre öre å hvarje krona af de resterande utskyldernas belopp, hvilken ersättning, då indrifningen sker i Stockholm, skall ingå till stadskassan, men eljest tillfalla den, som verkställer indrifningen;

dels ock att § 47 i nämnda förordning skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1907.

I § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, sådan samma § lyder jämlikt förordningen den 22 juni 1883, meddelas föreskrifter angående debitering och uppbörd af de utaf stadsfullmäktige till uttaxering beslutade afgifter. Därjämte stadgas, att de utskylder till staden, hvilka icke blifvit inom föreskrifven tid erlagda, låter vederbörande uppbördsman i laga ordning uttaga, och att vid indrifvandet af sådana medel må därutöfver hos den restskyldige såsom ersättning för utsökningskostnaden uttagas tre öre å hvarje krona af de resterande utskyldernas belopp, hvilken ersättning skall till stadskassan ingå.

Enligt § 47 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm äger vid hvarje redovisnings afgifvande uppbördsverket att till fördelning bland de tjänstemän, som med debiteringen, uppbörden och redovisningen haft befattning, godtgöra sig uppbördsprovision till det belopp, som antingen genom öfverenskommelse eller genom särskildt af öfverståthållarämbetet meddeladt beslut bestämmes. Numera utgår denna provision enligt af öfverståthållarämbetet fattadt beslut med en fjärdedels procent å den influtna kommunalskatten.

Emellertid har frågan om förändrad organisation af Stockholms stads uppbörds- och indrifningsväsende, hvilket, sådant det hittills varit

ordnadt, befunnits vara behäftadt med olägenheter i åtskilliga hänseenden, sedan flera år tillbaka varit föremål för utredning och behandling af stadens myndigheter.

I detta afseende hafva Stockholms stadsfullmäktige i en till Kungl. Maj:t ställd skrift anført, bland annat, att stadsfullmäktige, med anledning af särskilda af öfverståthållarämbetet hos fullmäktige gjorda framställningar i ämnet, den 17 maj 1906 för sin del beslutat att, under förutsättning att provision å kommunalskatt samt å afgifter till kyrka och skola upphör att utgå, antaga en i stadsfullmäktiges skrift närmare angifven stat för öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördsärenden samt stadens uppbördsverk äfvensom villkor och bestämmelser för den sålunda beslutade löneregleringen; och hafva stadsfullmäktige i underdånighet underställt sitt ifrågavarande beslut Kungl. Maj:ts godkännande.

Därjämte hafva stadsfullmäktige, med erinran att enligt nuvarande lydelse af § 45 i hufvudstadens kommunalförordning den ersättning för utsökningskostnaden, som restskyldig har att erlägga vid indrifvande af oguldna kommunalutskylder, skall ingå till stadskassan, äfven då indrifningen sker utom hufvudstaden, anført, att däraf blefve en följd, att den restskyldige i sådana fall hade att gälda särskild kostnadsersättning åt vederbörande förrättningsman. Då skäl emellertid torde saknas att för försummad inbetalning af kommunalutskylder stadga strängare påföljd, ifall indrifningen sker utom Stockholm, än om den där verkställes, samt staden knappast syntes kunna göra anspråk på kostnadsersättning i sådana fall, då indrifningen skett genom exekutiv myndighet på annan ort, har den förevarande bestämmelsen ansetts böra ändras därhän, att den ifrågavarande kostnadsersättningen skall, när indrifningen sker å ort utom Stockholm, tillfalla den, som verkställer förrättningen.

På grund af hvad stadsfullmäktige i förevarande hänseenden anført hafva fullmäktige hos Kungl. Maj:t gjort framställning om åtgärders vidtagande dels för upphäfvande af § 47 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm, dels för erforderlig ändring af § 45 i samma förordning.

Med anledning af denna framställning har Kungl. Maj:t låtit utarbeta nu ifrågavarande förslag till lag angående dels ändrad lydelse af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, dels ock upphäfvande af § 47 i samma förordning.

Utskottet, som vid granskning ej funnit skäl till anmärkning emot detta lagförslag, hemställer,

att Riksdagen måtte antaga det i förevarande
proposition innefattade lagförslag.

Stockholm den 7 maj 1907.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.
